

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kavarodás mindenfelé.

Pécs, 1901. július 25.

Azok a választási készülődések, párt-szervezések és képviselőjelölések, a melyek országsszerte megindultak még mielőtt a választások ideje bizonyossággal megállapítható lenne, olyan kavarodás képét mutatják, a melynek hasonmását hasztalan keresnők más alkotmányos államok választási mozgalmában.

Az igazi alkotmányos élet azt követeli, hogy az országos képviselőválasztásokra az országos politikai pártok vonuljanak föl s egymástól eltérő programjaira kérjék ki a nemzet ítéletét. A választási küzdelemnek tehát a kerületekben tulajdonképpen a politikai pártprogramok körül kell lezajlania, a melyeknek az egymással küzdő jelöltek csak a személyesítői.

A mi legközelebbi választásaink azonban ettől az egészséges alkotmányos fölfogástól egészen eltérő színezetűeknek ígérkeznek. Mert eltekintve azoknak a kerületeknek nagy számától, a hol küzdelem egyáltalán nem lesz, a mi szintén nem egészséges tünet az alkotmányosság szempontjából, a küzdelmes választások tulnyomó részben nem különböző politikai programok mérkőzései lesznek, hanem azonos programok alapján álló személyek fognak versengeni a törvényhozás termébe való bejuthatásért.

Kétségtelen dolog, hogy a törvényhozók személyes tulajdonságai szintén a legnagyobb fontossággal bírnak s azért a jelöltek helyes megválogatása ugyanazon pártprogram keretén belül is körültekintő gondosságot igényel a választók részéről; de az már a legnagyobb mértékben elítélendő, ha ennek a válogatásnak az az eredménye, hogy ugyanannak a pártnak előzetesen szóba került jelöltjei ellenfeleként kerüljenek a választási urna elé.

Pedig a közelgő választásoknál legtöbb helyen ez az eset fog bekövetkezni. A két függetlenségi pártárnyalat jelöltjei azonos program alapján állanak, mégis fölveszik egymás ellen a harcot a kerületekben. A kormánypárti jelöltek pedig nemcsak azonos programra, de ugyanarra a pártvezérré is esküsznek s mégis

mind sűrűbben lépnek egymás ellen a küzdőtérre s aligha csalódunk, mikor azt állítjuk, hogy küzdelmük elkeseredettebb lesz, mint a legellentétebb politikai pártokhoz tartozó ellenfelek harca.

És ennek okát keresve, nem elégedhetünk meg azzal a magyarázattal, hogy az azonos politikai program alapján állók harca nem elvi, hanem személyes harelévén, a küzdelemnek már ez a személyes jellege teszi hevesebbé a harcot; mert ha a jelöltekről föl is teszszük, hogy a honatyaságért való szertelen vágyakozásukban nem rettennek vissza az elv kompromittálásától sem, a melyet ellenfelükkel közösen vallanak, de nem bihetünk a választók oly nagymérvű romlottságában, hogy szó nélkül fölhasználják magukat holmi stréberek ambícióinak érvényesítésére, sőt ezek miatt harcra keveredjenek ama polgártársaikkal, akik velük egy politikai programot vallanak.

A főoka tehát ennek a furcsa kavarodásnak másban keresendő. És ezt megtaláljuk abban az őszinteség hiányban, a mely a mi politikai életünket jellemzi. Pártjainkat, különösen pedig a kormánypártot, csak látszólag egyesíti a program azonossága. Valójában különböző, egymástól sokban eltérő politikai meggyőződés hevíti azok kebelét, akik a kormánypártban a mindenkori kormányelnökök programjára esküsznek. Mert nálunk a politikai téren való érvényesülés föltétlenül az u. n. szabadelvűpárt kötelekébe tartozáshoz lévén kötve, minden érvényesülni kívánó politikus ebbe a pártkötelekébe törekszik, akár egyez meg ennek irányzata a saját benső meggyőződésével, akár nem.

Mindenik azzal a hátsó gondolattal lép oda be, hogy majd hasonló gondolkozású társaival sikerülni fog a párt magatartását a saját meggyőződésükhöz idomítani; vagyis nálunk nem az a politikai axioma, hogy a pártok egymást váltsák föl az uralmon, hanem az, hogy ugyanabban az uralkodó pártban váltakozzanak a politikai irányzatok, a szerint, amint a pártban egyesült heterogen elemek közül egyik vagy másik kerül fölül.

Ennek tulajdonítható az, hogy ugyanaz a párt, a mely évek hosszú során át le-

szavazta Irányi Dániel szabadelvű egyházpolitikai indítványait, utóbb maga írta zászlajára a radikális egyházpolitikát. Tisza Kálmán alatt a leghatározottabb autonomista programja volt ugyanannak a pártnak, a mely Szapáry óta az államosítást vallja programjának egyik sarkételül; a nemzetipárt katonai követeléseit pedig addig ellenezte, míg utóbb is maga valósította meg.

Ezek a meggyőződésbeli ellentétek vaskezü vezetők alatt meglapultak a pártban, kitörni nem mertek, csak ha a viszonyok fejlődése kedvezni látszott fölülkerekedésüknek; de mindig csak az országos pártkörben intrikáltak egymás ellen, mert a választásoknál a kormány presziója akkora volt, hogy ott harcra egymás ellen soha sem kelhettek.

Most azonban — szabályára lesznek hagyva a kerületekben is s innét van, hogy oly sok kormánypárti lép föl kormánypárti ellen. Tévedés tehát azt hinni, hogy ez csupán csak személyi küzdelem az azonos politikai program alapján állók között; mert itt a kormánypárt kebelében helyet foglaló s a pártkötelék által csak külsőleg, a látszat kedvéért egybefűzött ellentétes politikai irányzatok küzdenek egymás ellen.

S mivel a mi szerencsétlen viszonyaink között minden más politikai párt küzdelme csak elvi jelentőséggel bír, mely érvényesülésre nem számíthat: innét van az, hogy az ellenzéki pártok ellen folyó kormánypárti küzdelem sohasem oly elkeseredett, mint a kormánypárt különböző politikai irányzatainak megütkezésé egymással. Mert az ellenzék diadala nálunk nem jelenthet irányváltozást a gyakorlati politikában, de a kormánypárt különböző ellemeinek egymással való csatája dönti el, hogy melyik irányzatnak a szolgáltatába hajtsák az országot.

Hogy ez felforgatása minden józan alkotmányos elvnek, azt a kormánypárton sem tagadhatják s a végeredménye nem lehet más, mint teljes lejáratása az alkotmányosságnak, hacsak a nemzet meg nem embereli magát s véget nem vet a szabadelvű párt államfentartó hivatásával üzőtt politikai alakoskodásnak.

Ma és minden péntek este 6 órától kezdve kitünő

halakból, ugymint harcsa, kecsge, balatoni fogas, ponty, cigányhal és kárászból főzött

szegedi halászlé és turós csusza kapható.

Tisztelettel

KULIN HENRIK, vasuti vendéglős.

Friss kőbányai Dréher-sör. — Jó minőségű hegyi borok. — Pontos kiszolgálás.

Hirek.

Pécs, 1901. július 25.

Olosó az emberélet.

(Katonák és a halál)

Egyre-másra megdöbbentő hírek jönnek arról, hogy milyen élet katonáéknál az emberélet. Nehány hét előtt Aradon gyakorlat közben agyonszúrtak egy önkéntest. Tabiban ugyancsak gyakorlat közben vízbefult egy huszár s tegnapelőtt éjjel arról jött hiradás, hogy Debrecenben — megint csak gyakorlat alkalmával — egy önkéntest szúrtak agyon. Három fiatal emberélet pusztult el vétkes gondatlanságból. Ha háboruban estek volna el, akkor is megsiratnánk őket, de úgy, hogy béke időben holmi haszontalan értelem nélkül való „Übungon” érte őket a halál — szinte elnyomja szomorúságunkat a főlháborodás.

Ne mondja nekünk senki, hogy a szerencsétlen véletlennek műve ez a hármashalál. Az ilyen feltűnően gyakori szerencsétlenségeket nem a véletlen hozza létre, hanem az a rendszer, a mely már régóta meg van gyökeresedve a hadseregben: a legénység, vagy az egyes katona életbiztonságára nem fordítanak kellő gondot. Csak azt kívánják meg — fejvesztés terhe alatt — a katonától, hogy feltétlenül engedelmessé váljon felebarátjának, még ha az a halálba küldi is. De az emberiességnak az a törvénye, hogy a felebarát életére jobban kell ügyelni, mint a magadéra.

Az megesik, hogyha ilyen vétkes gondatlanságból származó emberölés történik, azt mindenképpen eltussolni igyekeznek. De arról, hogy a legszigorubb vizsgálat induljon meg az ilyen esetek után, arról hogy felelősségre vonják a csapatparancsnokot, a miért egy reá bizott emberélet az ő vezénylete alatt pusztult el: — még nem igen hallottunk.

Igy aztán háborus időköt élünk béke idején, agyonszúrják és vízbe fullasztják a legényeket hadgyakorlaton. A pallért, az építőmestert, a gyárost, a bányatulajdonost elcsukják, ha az ő mulasztása miatt pusztul el valamely munkás. Katonáéknál a hadnagy és főhadnagy urakat az ilyen csekélységek miatt nem éri bántódás.

Jó lenne ezeket a főlháborító eseteket szóvá tenni a törvényhozásban. Így talán majd sikerül a közös hadügyminiszter irtól egy szerény rendeletet kieszközölni, a mely portiók direktorhoz tévedjenek, irtam tehát az atyjának, hogy itt az ideje, jöjjön.

El is jött. Az nap estére készakarva egy népszimfiben két kormos cigánygyereket (néma személyt) kellett játszaniok.

Az atya elhozta az anyát is.

Ott nézték a kedves szülők csemetéiket a támlásszékről.

A két fiu oda lett. Mindkettő felismerte a színházban levő szülőket.

En úgy intézkedtem, hogy előadás után a szülők nyomban a színpadra feljöttek. A két kormos fekete gyerek oda rohant édes anyja kezéhez, hogy azt csókolhassa. Az anya nem engedte. Az apa eltaszította magától s azt mondta:

— Így ebben a gunyában s ezzel a kormos ábrázattal nem ismerlek benneteket. Öltözzetek fel, aztán jertek a keblemre, atyátok és anyátok bocsánatát fogjátok nyerni tévedetekért.

Lett azután véghetetlen öröm.

Az egész társulat vendége lett az érdekes atyának azon este.

Má nap elutaztak a fiuk — és pedig ugyenezen vissza Nagy Körösre. Levizgáztak. A két fiuból két férfia vált a közéletnek. Mindkettő a közpályán működik. Az öregebbik bíró. A fiatalabb orvos. Mindkettő ismert név.

ben némileg figyelmezteti a tiszt urakat, hogy a közlegény vagy önkéntes is ember ám, a kinek életét hebehurgya gyakorlatokon veszélyeztetni nem szabad.

Rövid önéletrajz.

Az aszódi javító-intézet felvételi felvételei közé tartozik, hogy a felvenendő „rövid életrajzot” is adjon magáról. Szolgálunk egy ilyen reményteljes csemete önéletrajzával.

Szegény, de nem becsületes szülőktől származom. Anyám mosóné volt. Apámat leütötte a hajókötél. Már kiskoromban kiváló hajlamaim mutatkoztak idegen tulajdon elsajátítása iránt s apám — az Isten nyugosztalja — nem egyszer ezen reményének adott kifejezést: „Ez a kölyök is az akasztófán fog meghalni.”

Mint jó gyermek, mindent elkövettem, hogy áldott emlékü apám reménye teljesedésbe menjen. Mikor apám Sopronban ült, felgyújtottam házunkat. Ezt csupán azért tettem, mert különös érzékem van az eszményi szép iránt. Mily szép, mikor sötét nyári éjjelen az izzó tűz bevilágítja az éjszakát. Minthogy azonban önző is vagyok — hisz minden ember az — elrekesztetem az ajtókat, hogy magam élvezhessem az isteni színjátékot. Ennek folytán, aki csak bent volt a házban, mind elégett.

E szerény cselekedetem után megmozdult bennem a cigány vér. Kóboroltam szerte az országban. Mondhatom sokat tapasztaltam. És mert roppant kíváncsi természetű vagyok, mindenhová bekukkantam. Különös előszere tettel a boltokba néztem be, mivel merkan tilis hajlamaim vannak. meg a kereskedők árukészletét, éjjel a feszítővas segítségével jutottam be a boltokba.

Egyéni sajtáságaim közé tartozik még az is, hogy imádom az orvostudományt. Csak nincs módomban tudásomat rendszeres uton fejleszteni. Tehát kénytelen vagyok rendkívüli eszközöz tolyamodni. Régi vágyam volt egy operációt csinálni s a bonctan mindig izgatta képzeletemet.

Egy vén uzsorást látogattam meg egyszer s ez alkalommal kitűnő karbóllal fertőtlenített késemmel elvágtam az öreg nyakát. Mondhatom, becses bonctani tapasztalatokat tettem s azóta tudomásom láthatára módfelett szélesbült.

Ezután elfogtak s ide hurcoltak az aszódi javító-intézetbe. Hogy mi javítani való van én rajtam, akit mindig erkölcsi s szépművészeti szempontok vezettek, azt nem tudom.

A má-olat hiteléül:

Zs—k.

Napirend 1901. július 26-án.

Naptár: péntek, július 26. — Róm. kath.: Anna. — Prot.: Anna. — Görög-ke.: (jul. 13.) István. — Zsidó: Ab 10. — Nap két 4 óra 15 perckor; nyugszik 7 óra 29 perckor. — Hold két 3 óra 22 perckor déltán; nyugszik éjféltkor.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő. helyenkint csapadék várható.

— (Utvizsgálat.) Mint lapunk tegnap esti számában megirtuk, a megyebeli községi közutak és közuti műtárgyak megvizsgálása végett *Waniss* Sándor járási főszolgabíró és *Kovácsfi* Kálmán főmérnök a járásba utaztak, honnan tegnap este tértek haza.

— (Megvadult lovak.) *Minner* András fuvaros lovai a márfai országuton, a lejtőn lefelé, a mint az egyik hidon átmentek, valamitől megijedtek s feltartóztatlanul rohantak lefelé. A kerékkötő lánc elszakadt s erre a kocsis elvesztette lélekjelnetét. Kiugrott a kocsiból, elég szerencsésen s a megbőszült paripákat sorsukra hagyta. Mánfa község elején aztán meglopták a lovakat s megállították.

Mind a két ló hátsó lábaira nyomorult lett, a kccsi pedig hasznaveletlenné vált. Szerencsére emberéletben nem esett kár, mert kora reggel a márfai országuton még senki sem járt.

— (Jelentés a vizről.) A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 25-én reggel 6 órakor a tettyei víztartóban 734 kb., az ellentartóban 640 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1190 köbméternek találtatott.

— (Betörési kísérlet a zálogházba.) Az éjjel a gyár utca és Zrinyi-utca sarkán levő Weisz-féle zálogházba betörést kísérelt meg egy ember. A zálogháznak a Zrinyi-utca néző ajtaja mellől a téglát kiszedte és az ajtót alulról fel akarta feszíteni. Azonban — úgy látszik — valami zajt hallott a szomszédban s a meglepetéstől félvén, munkáját abbahagyta s elmenekült. A rendőrség a nyomozást megindította utána.

— (Nyilvános számadás) A bar. szent-lőrinci járás függetlenségi és 48-as pártja által készített díszszámlóra eddig befolyt összegekről. A gyűjtő illetőleg adakozó neve: Géza József (Megyefa) 1 k. 60 fill., Kis András (Dinnyeberk) 54 fill., Markó József (Dinnyeberk) 80 fill., Vita József Piros (Dinnyeberk) 1 k. 80 fill., Dányi Gábor (Kis-Csány) 3 k., Peti István Péter (Oszró) 6 k. 10 fill., Kis Gajdon János (Kis-Csány) 8 k. 30 fill., Nagy Imre (Magyar-Mecske) 3 k. 40 fill., Szeép László (Megyefa) 5 k., Pfeffer János (Baksa) 3 k. 8 fill., Barthalos Ödön (Soós-Vertike) 9 k. 10 fill., Sipar József (Cserdi) 3 k. 96 fill., Weiszmann Antal (Bükösd) 8 k. 60 fill., Kis Gábor (Iványi) 2 k. 90 fill., Sár Péter János (Nagy Peterd) 21 k. 80 fill., Morvay Ferenc (Nagy Váty) 1 k., Tarkó József (Katádfa) 4 k. 19 fill., Domány Rezső (Bükösd) 80 fill., Izsza Ferenc (Helyesfa) 60 fill., ifj. Benke János (Piskó) 7 k. 24 fill., Kasza János (Ny.-Szt.-Erzsébet) 3 k. 22 fill., A község (Kis-Peterd) 2 k. 85 fill., Bagoly Károly (Botyka) 3 k. 50 fill., Jeszenszky Tódor (Ibafa) 12 k., Horváth András és Mezei András (Dencsháza) 5 k. 57 fill., Fuchs Ádám (Bükösd) 3 k. 40 fill., Sáf-rán Péter (Kákics) 9 k. 36 fill., Steh'i Jakab (Egerszeg) 4 k., Iván István (Zaláta) 4 k. 10 Nagy József (Okorág) 9 k. 28 fill., Sáf-rány János és Varga Ádám (Marócsa) 6 k. 10 fill., Bata Antal (Kisasszonyfa) 2 k. 48 fill., Felső Vajda János (Bogdása) 9 k. 76 fill., Weisz Miksa (Bükösd) 5 k. 30 fill., Jeszenszky Ferenc (Bükösd) 20 k., Szarvasy Zoltán (Bükösd) 5 k. 27 fill. Összesen: 200 korona. Mely adományokért a párt nevében is köszönetet nyilvánít a végrehajtó bizottság. Kelt Bükösdön, 1901. július 23-ikán. Szarvasy Zoltán, ideigl. pártjegyző.

— (Előmunkálati engedély meghosszabbítása.) A kereskedelemügyi miniszter az *eszéki lóvasut részvénytársaságnak* az eszéki lóvasut hálózatának valamely alkalmas pontjától kiindulólag az eszéki-drávai kocsihid igénybevételevel s Belye, Laskó-Albertfalva, Hercegszőlős, Csuzza és Vörösmart községek érintésével az állami, illetve törvényhatósági uttesten Kis-Köszegig (Batináig) vezetendő egy méter nyomtávolságu közuti vasutvonalra kiadott előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számítandó egy év tartamára meghosszabbította.

— **(Orvtámadás az országuton.)** Ily cím alatt a minap megirtuk, hogy *Gyulai József* karancsi lakost az országuton öt sühanc megtámadta és véresre verte. Most a vizsgálatnak sikerült a tetteseket — karancsi levelezőnk értesítése szerint — ifj. *Molnár János*, *Király János*, *Nagy Móric Sándor*, *Szabó József* és *Hübchen Fülöp* személyében kideríteni. A tettesek kihallgatásukkor azt vallották, hogy legény virtusból ijesztettek rá egy kicsit Gyulai Józsefere.

— **(A vidéki kereskedelem köréből.)** A valamikor híres, de tavaly csödbe jutott *Paskusz Dávid*-féle üzletet, mely ügyben a pécsi királyi törvényszék nemrég szüntette meg a csődöt, mint értesülünk, *Tauszig Gábor*, sepei kereskedő vette át és szombaton meg is nyitotta. A Paskusz-ügyben leginkább egy pécsi cég volt érdekelve s ennek erélyes intézkedései révén sikerült a csődöt lebonyolítani.

— **(Köd.)** Furcsa idöket élünk. Most van ugyszólván a legnagyobb kánikula s ma reggel — különösen a városon kívül — olyan nagy volt a köd, hogy a késő októbernek, sőt novembernek is becsületére válnék. Ma reggel, még hét óra után is, olyan sűrű volt a köd, hogy alig lehetett tíz lépésnyire látni. Kissé szokatlan így kánikula évadján az ilyen nagy s tartós köd a száraz földön. De hát ez is magyarázatát találja mindenesetre abban, hogy Pécsen van, mert a mi időjárásunk legkevésbé sem normális. A szélsőségek hazája Pécs és környéke a klíma tekintetében.

— **(Tűz a vidéken.)** Mint értesülünk *Ilonkay József* n.-peterdi lakos udvarán az elmúlt éjjel kigyulladt egy szénaboglya, melytől az udvaron épült gazdasági épület is tüzet fogott. A házbeliek szerencsére idejekorán észrevették a veszedelmet s így sikerült a tüzet rövid idő alatt lokalizálni. A tűz keletkezési okának kiderítése végett megindították a vizsgálatot.

— **(Elgázolt fiu.)** Tegnap este hat óra tájban egy kocsis elütötte kocsijával a szigeti-országuton *Kalinovcsán József* nevű hat éves gyereket. Az elgázolt fiu olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy be kellett szállítani ápolás végett a városi közkórházba. A vigyázatlan kocsis elhajtattott s most a rendőrség keresi.

— **(Eltévedt báránycák.)** Ezek az eltévedt báránycák — tessék minden érdekesítő várakozást félre tenni — igazi báránycák s nem olyan ártatlan bünösök, kiknek megtértén megbocsátó szívvvel örül a jó szülő. Igazi báránycák, mondjuk, mert két gazdátlan bárány találtatott tegnap a kertutcában, melyeket beteltek a városi majorba. Onnan igazolt tulajdonosuk átveheti az eltévedt báránycákat,

— **(Kinevezések.)** A m. kir. pénzügyminiszter *Hrucic György* varasdi pénzügyi segédtitkárt ugyanoda pénzügyi titkárrá, *Pintar Károly* zágrábi pénzügyi fogalmazót a vukovári pénzügyigazgatóságához pénzügyi segédtitkárrá és *Cik József* zágrábi pénzügyi számellenőrt a varasdi pénzügyigazgatóságához pénzügyi fogalmazóvá nevezte ki.

— **(Felmetszette az ereit.)** *Hinda Juliska*, cselédleány megunta az életet s úgy akart annak végét vetni, hogy tegnap este,

vacsora után a konyhakéssel felmetszette bal karján az ereket. Terve azonban nem sikerült, mert rögtön észrevették az öngyilkossági kísérletet s bekötözve sebeit, orvost hívtak hozzá s a kórházba szállították. Hogy mi indította az öngyilkosság megkísérlésére, nem ad semmiféle fölvilágosítást. Állapota nem aggasztó, minden bizonnyal életben marad.

— **(Eltévedt golyó.)** *Risstek Alajos* tegnap délután öt óra tájban verebekre lövöldözött egy hatos flauberttel s épen az volt a szerencséje, hogy nem nagyobb horderejű fegyverrel lövöldözött. Az ürögghi rétre ment ki s ott a hűsben várta a madarakat. Egyszer egy közeli bokorba lőtt, s a golyó *Mérő Dani* nevű munkás embert talált arcon, a ki éppen uzsonnázott a bokorban. Kisebbsé sérülést ejtett a golyó a munkás arcán, a ki a lövöldöző fiatalembert nyomban fel is jelentette, mérsékelvén magát annyira, hogy meg sem fenytette őt, pedig bizony testi erejére való tekintettel sommás uton fizethette volna vissza az eltévedt golyót.

— **(Furcsa boszu.)** A boszunak egy furcsa nemét választotta a napokban *Moisikov János* r.-petrei lakos, ki már huzamosabb idő óta ellenségeskedett *Krup János* odaváló lakossal. A napokban aztán *Moisikov* fiával együtt meglátogatta *Krup Jánost*, kivel azonban csakhamar ismét összeveszett s eközben *Moisikov* felkapta az asztalon álló, körülbelül négy liter vízzel megtöltött korsót s míg fia lefogta a védekező *Krupot*, az apa addig öntötte a vizet ellensége torkába. Könnyen megeshetett volna, hogy *Krup* ettől az önkénytelen ivástól megfullad, hozzátartozói azonban szerencsére meghallották a támadt dulakodást, s így megmentették a család fejét ellensége boszujától. *Moisikov Jánost* és fiát az erőszakos itatás miatt feljelentették a bíróságnál.

— **(Megtámadott öregasszony.)** *Kern Istvánné*, herceg-szóllósi lakosnő panaszt emelt a napokban a községi elöljáróságnál, hogy a mint ő este a mezei munkájából hazafelé ment, őt egy előtte ismeretlen ember megtámadta s pénzét követelte. Az öregasszony erre ijedtében odaadta a nála levő nyolcvan fillérjét a támadónak, ki azonban nem elégedett meg ennyivel, hanem a földre teperte a hatvan éves öreg asszonyt, kiforgatta a zsebeit s csak miután meggyőződött róla, hogy nincs több pénz az öregasszonynál — elfutott. A panasz folytán most keresik az ismeretlen tettest.

— **(Katonák az éjszakában.)** A mint nő a kánikulai forróság, úgy nőnek és egyre fárasztóbbak lesznek nap-nap után a katonák gyakorlatai is. Az ember ha nem tudná, okvetlen rájönne, hogy ezt az emberkinzást hűvös szobában ülő aranygalléros méltóságos urak rendezik, a kik rég elfelejtették, hogy mi az: a csapattal járni kint a napsütésen, a szurós tarlókon, a darabos göröngyökön és a nedves semlyékeken gyakorolni a hasravágódást. Furcsa biz' az egy kissé, ha elgondoljuk, hogy a mig az állatot oltalmazza az ember, addig hajtja, kergeti a felebarátját egész a roskadásig. Most a nappaliakon kívül elkövetkeztek az éjjeli manőverek is. Járják a szegény bahák a messze környéket, hogy a mikor mások pihenőre hajtják fejüket, addigők

hajkurásszák nehéz fölszereléssel és fegyverrel az álmodott ellenséget. Mennek az éjszakában az éj fekete köpenye alatt, hogy ne lássa senki és csöndben vonulnak be a kaszárnyakapun valamikor pirkadás felé.

— **(Verekedő bányászok.)** *Moslov Henrik* és *Kvarett Dömötör* éjjeli munkából mentek haza együtt a szabolcsi bányából lakásukra. Utközben *Moslov* egy csinos menyecskével kezdett tréfálózni. Ezen a menyecskén aztán a két bányász összeveszett, minek verekedés lett a vége, mi elől a menyecske jónak látta meglépni. A harcétérn eszméletlenül *Kvarett* marad betörött fejjel. Bántalmazója a menyecske után futott. Vagy tíz perc múlva néhány szabolcsi bányász megtalálta *Kvarettet*, a kit bevitték a legközelebbi házba s ott sikerült magához téríteni, *Moslov* ellen megtették a feljelentést.

— **(Kerékpáros az árokban.)** Ma reggel szekéren szállították be *Schwartz Miklós* nevű fiatalembert a városba. Az Üszöghe vezető országut melletti árokban találták összetörve. Egy kocsit akart kikerülni s sebesen hajtott. A kerékvágásban kicsuszott a biciklijé s ő az ut melletti árokba zuhant oly szerencsétlenül, hogy a jobb lábát kitörte. Kezei s fején is súlyosabb zúzódásokat szenvedett. Most a kórházban ápolják.

— **(Kedélyes cigány.)** A nálunk elég hirnevet szerzett *Kolompár család* egyik, a lopás bűnébe esett tagját ma reggel egy csendőr kísérte fel a pécsi kir. ügyészséghez, melynek kapuja előtt néhány látogatóba jött cigány ácsorgott, kik nem minden guny nélkül kérdezték.

— No mit csinálsz testvér?

Kolompár azonban nem azért cigány, hogy zavarba jöjjen. Vidáman elmosolyodott, aztán kedélyesen mutatva a csendőrrre, mondta:

— Beszilgetek a barátommal!

S ezzel a csendőrszurony kísérete mellett eltűnt az ügyészségi fogház kapujában.

— **(Az atyafi a postán.)** Bejön az atyafi a városba, a mikor elvégezte már a dolgát, eszébe jut, hogy kellene egy kis pénzmagot küldeni az Estók fiának, a ki a bakukenyeret eszi, de meg az Erzsébet lányzó is panaszkodott, hogy nincs egy fejrevaló kendője. Elmegy tehát a postára:

— Csés jó napot kívánok.

— Jó napot bátya — mond a postatisat. Mi jót akar vinni?

— Hoztam volna — ugymond az öreg.

— Egy kis költséget küldenék.

— Jól van öreg. Adja ide.

Átveszi a postatiszt a két utalványra külön-külön felírt 5—5 koronát, belajstromozza az összeget, azután egy fiókba teszi s annak rendje mógja szerint kiállítja a receptszeket, át is adja az öregnek mind a kettőt. Egyszer azonban azt veszi észre, hogy az öreg nem tágit. Rászól tehát:

— Mit kíván még, öreg bácsi? Akar még valamit feladni?

— Nem én, instálom.

— Hát mit néz itt?

— Azt instálom, hogy össze ne tessék azt a pénzt téveszteni, mert nem egy helyre mén ám.

— (A lótenyésztési bizottság tilése.) Baranyavármegye lótenyésztési bizottsága ma délelőtt tíz órakor ülést tartott a vármegyeháza közgyűlési termében. Az ülésen *Jessenszky* Ferenc országgyűlési képviselő elnöke alatt megjelentek *Sey* László kir. tanácsos, *Benyovszky* Manó árvaszéki ülnök, *Mándi* Béla földbirtokos, *Molnár* János bicsérdi tisztartó bizottsági tagok és *Vadnai* Jenő bizottsági jegyző. — Az ülés tárgyát a tenyészkerületek megállapítása képezte, mely ügyben azonban a bizottság érdemleges határozatot nem hozott s a járási mezőgazdasági bizottságok ez ügybeni kihallgatását rendelte el.

— (Az ökör s a petroléum.) Ugy látszik, nem csak a hizott sertések részeseinek abban a ritka kedvezményben, hogy a szőrüket leperzseljék, hanem a jámborul kérdő ökrök is, még hozzá eleven állapotban. A szigeti külváros egyik gazdájának az ökre betegeskedett. A gazda sokat hallott a petroléum gyógyító hatásáról: neki állott hát és bedörzsölte az ökör bőrét bőven petroléummal. Este aztán, mert nagyon furta a kíváncsiság, hogy érzi magát a marhája ebben a petroléummal bekent állapotban, bement hozzá az istállóba, gyertyával a kezében. A gyertyától aztán a petroléumos ökör tüzet fogott s lángba borult. A jámbor gazda erre teljes erejéből fujni kezdte a tüzet, a mi persze attól csak még jobban lángolt. Közben segítségért is kiabált. A segély hívásra futva sietett a felesége, a ki nem vesztette el lélekjelenlétét,

hanem felkapta az ura szürjét s azzal szerencsésen elfojtotta a tüzet. Az ökörnek egy kis szőrperzselésen kívül egyéb baja nem történt.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. július 25. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 758.4 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 27.7 °C.

> maximuma: 26.0 °C. } tegnap.

> minimuma: 19.5 °C. }

Párányomás: 12.7 mm.

Relatív nedvesség: 46. %

Felhőzet: 1° Cum-SW.

Szélirány s erő: S. 2. — Harmatp. 12.1 °C.

Csapadék. ma reggeli 7.5 mm. ☉

Változó felhőzet, rövid csapadéokra hajlam.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ **Czimbalmozók figyelmébe** — a „Czimbalom Szalon” folyóirat június és júliusi száma ismét meglepetést hozott a czimbalmozóknak, mert minden egyes száma úgy össze van válogatva, hogy a legkényesebb igényeket is kielégítheti s a szerkesztő Erdélyi Dezső czimbalomtanárt csak újabb dicséret illeti a szép és hézagpótló munkájáért. A júniusi szám tartalma: Bus gerlice szállj, keletre, A szép fának szép az ága, Ha engem a sir éje főd. Nagy a feje busuljon a ló. Egyszer esik esztendőben, Pipittyum nóta, Csak álom volt és A kis Mici kuplé. A júliusi számból elég ha felemlítjük a Hattyu keringőt,

melynek szövegét Taksonyi József, zenéjét pedig a szerkesztő Erdélyi Dezső írta, ezen keringő már oly népszerűvé vált, hogy hangversenyeken is nagy tetszéssel énekelik. Ezen kívül Beleznaytól Verje meg az Isten, Farkastól pedig a népszerű Tubi csárdást és több ismert és kedvelt népdalt tartalmaz.

Előfizetési ára negyedévenként 3 korona, egyes szám ára 1 kor. 20 fillér.

Előfizetni lehet a Czimbalom Szalon kiadóhivatalában Budapest, Károly körút 8. szám.

○ **Az állatok világa.** A Brehm-Műhely féle hatalmas mű füzetes kiadásából a 30-ik füzet is megjelent, melyben a medvéfélékről van szó. Az érdekes szöveget ezúttal is több kitűnő rajz illusztrálja. Így például hű képét kapjuk az örvös medvének, a banibálnak, a majáji medvének, a vörös macskamedvének. A kiadó cég ehhez a füzethez színes nyomatu műmellékletet is csatolt, amely a fehérorru koátikat ábrázolja. Az állatok világát a Légrédy testvérek cég adja ki s a füzetek 80—80 fillérért rendelhetők meg úgy a kiadóhivatalban (Váci-körút 78) mint minden könyvkereskedésben.

○ **A parasztok fejedelme.** Ily című történelmi regény jelent meg *Dömel* Anzelm, pécsi hírlapíró, a „Pécsi Közlöny” belföldmunkatársa tollából. A regény Dózsa Györgynek a históriájával foglalkozik, azt tárgyalja igen érdekesen, magyaros irányban, könnyed elbeszélő stílusban, mindvégig érdekesítően. *Falusai történetek* címen három apró elbeszélés is van a csinosan kiállított kötet végén, melyek derűs idilljűkkel hatnak. A könyv megrendel-

Antoinette a zongora mellett ült. A kis asztalon egy rezedából, thearózsából és jázminból kötött nagy bokréta állt, mely pompás illatot árasztott.

Midőn *Jakab* belépett, *Antoinette* fölállt. A félhomályban, e leányka smaragdként ragyogó szemével még igazabb volt, mint azelőtt. Haja két hosszú ágba fonva, szabadon nyúlt alá a vallán; melénykéjének redői közé piros székfű volt tűzve.

— A minap nagyon balgán viseltem magamat, — szólt *Jakab* hirtelen, — s eljöttem kegyedtől bocsánatot kérni.

Antoinette némán szorította meg kezét s csak pár pillanat múlva válaszolt.

— Köszönöm! Nagyon jó, hogy eljött, mert vigasztalhatatlan lettem volna, ha mi békétlenül válunk meg egymástól.

— Valást emleget kegyed? El akar talán utazi?

— Bizonyonyal... Ily időtájban nagyszüleim mindig megkövetelik, hogy meglátogassam őket. Ha meghívásukat visszautasítanám, haragjokat vonnám magamra s ez, atyámnak éppen nem lenne inyére, mint a ki számit rá, hogy »előnyösen« gondoskodjanak rólam.

A leányka az utolsó szavakat gúnyos hangon ejtette ki.

— Miért engedi kegyed meg, hogy mások rendelkezzenek a jövője felett? Én azt hittem, hogy kegyed eléggé független, hogy saját maga határozzon s önmaga intézkedjék sorsa fölött.

— Oh, viszonzá a leány, — majd tudok én akkor beszélni, ha kényszerítenek, hogy valamire elhatározzam

— Óh, az az ön eszménye! — vágott közbe a leány indulatosan — ismerem én azt: egy derék, szelid lelkű, nagyon alázatos kisvárosi leányka, ki csak vasárnap délután megy ki hazulról s egész héten törülközőket szegne be:

— Meglehet! — szólt *Jakab* elgondolkozva.

*Antoinette*nek az arca boszus és fitymáló kifejezést öltött.

— Szinte látom őt magam előtt. — folytatá — sima galléru alpacca-ruhájában, szövött keztyűvel, őt, kinek a szeme...

Itt megakadt, majd kihívó hangon kérdé:

— Minő szeme van az ön eszményének?

Jakab nyugodtan, lassan fölemelkedett, leszakított egy dicsőfüvet a forrás mellől s odanyujtva azt *Antoinette*nek, így válaszolt:

— Kék és szende, mint ez a virág.

A leány eldobta a virágot.

— Kék, mint a kőkény! — folytatá hangos kacajjal — mindjárt gondoltam! És hogy hívják a polgarleánykáját? *Euláliának*, vagy *Brigittának*?

Jakab összevonta szemöldökét.

— Én azt hiszem, — szólt büszke hangján — hogy a tréfa kissé túlcsapong a kellő határon. Mindketten könnyelműen beszélünk oly dolgokról, melyeket szentnek kellene tartani. Ne feszegessük tovább.

Pár lépést tett a fák közt és botjával a keze ügyébe eső bogáncsfeket kezdte csapkodni.

Antoinette merően nézett a forrás partját borító virágocskákra.

hető Pécsen, a püspöki lyceumi nyomdában (Madarász Béla) két koronáért. Addig is, míg a helyi irodalom e legujabb termékével bővebben foglalkoznánk, ajánljuk az irodalombarátok figyelmébe.

Törvénykezés.

§ **Megszűnt csőd.** A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a *Ricli* István görgetegi lakos ellen nyitott csődöt megszüntette.

Tanúgy.

A bot dicsérete.

(A ki veréssel akar gyógyítani.)

Pécs, 1901. július 25.

Egy székesővárosi tanító, bizonyos *Hécey* István könyvet irt a társadalom tévedéseivel kapcsolatosan az orvosi tudományról. Hogy ez a könyv a legalacsonyabb kontár-munka, szinte minden sora kiabálja. A pozitív tudományok legnemesebb fajtájáról, az ember gyógyításáról akar tájékozást adni, tanácsokat osztogatni, holott első pillanatban világos, hogy a higiéniáról homályos sejtelmé sincsen a tisztelt tanító urnak, a ki elég botorul vállalkozott, hogy felnőtteket oktasson a tudományok egyik legfontosabbikára.

Nem foglalkozunk a szószátyár könyvecske naiv fejtegetéseivel, a melyek a hányingertől az örülési rohamig a betegségek minden fajtát felöleli, a nélkül, hogy egyetlen új, figyelemreméltó momentumot pattantanának

ki. Foglalkozni kívánunk azonban a könyvnek ama részletével, a melyből kiütözik a tanbetyárszellem: a gyerekverő bot szemérmellen dicsérete.

A jeles ur, a ki ezt a könyvecskét összeágálta, nagy nemes gondolatokat forgat a fejében. Ime, vegyétek a legujabb tudományt, a minek fölfödözése egyedül és kizáróan Hécey István székesővárosi tanító érdeme. Egyszerű, de fenséges, szinte benne rejlik a kinyilatkoztatás ereje. Ime a nagyszerű új mutató: *Veréssel gyógyítsatok!* A veréshez, a verés okozta fájdalomhoz hozzá kell szoktatni a gyermeket, a ki így aztán később könyebben viseli a szenvedéseket. Jól értjük meg: nem a test edzéséről van szó, hanem a mindenható botról, a melynek csodás, gyógyító hatását a könyv minden sora zengi:

Zanzibárban — így szól a könyv egy részlete — az ott lakó szomáliák a köztük gyakran előforduló szélbántalmakat úgy gyógyítják, hogy egy kötelet addig csavarnak az illető bokája körül, míg a nagy fájdalomtól félig el nem ájul s ez ritka kivétellel rögtöni gyógyulást eredményez. — Annak meg magam voltam szemtanúja, hogy egy apa *váltólásas fiát veréssel gyógyította meg.* (51. lap.)

Ez a szellem, — hogy úgy mondjuk — lengi át minden lapját a nagyrahitott munkának. Az új gyógyítómód feltalálójára kifejezést is ad abbéli meggyőződésének, hogy az ilyen gyógyító eljárás az illető idegrendszeréhez való alkalmazkodás mellett nálunk sem volna káros. De hát — sóhajtott fel fájdalomosan a tanító ur — a mi elpusztult társadalmunkban ki tudná magát ilyesmire elhatározni!?

Azután ezt a szentenciát bocsátja szárnyára:

»A társadalom elpuhult részénél indokolatlan a gyermek testi fenytésétől való félelem. A ki bizonyos fájdalom elviselésére némileg hozzászokott, az a betegség által kelt kellemetlen érzeteket, fájdalmakat is könyebben elviseli, könyebben legyőzi, a mi ugyan egy a betegség legyőzésével. Igaz, hogy minden hatáznál szélsőségekbe juthatni, de ez nem ok arra, hogy a másik szélsőségbe jussunk.

A gyermek nevelésekor szükség van arra, hogy testét, — idegrendszerének megfelelő fájdalom elviselésére szoktassuk, (a mire a pálcát szokták alkalmassá eszközül használni.) A természet ugyszólván észrevétlenül kényszeríti a szülőt, vagy nevelőt a testi fenytés alkalmazására. Az a generáció fog előbb kipusztulni, a ki a fájdalmak kellemetlen érzésétől leginkább óvatik.

Nos, ilyen tanításokkal a nyilvánosság elé lépni nem szabad, mikor a modern nevelés elvei mindenütt érvényesülni kezdenek, ilyen reakciónárius tanácsokat nem lehet utra küldeni. Eppen egy tanító hirdette a bot jogát a nevelésben, a gyógyításban? A kinek gyermeke van, bizonyára nem indul el a könyv utmutatásán, már csak azért sem, mert ezáltal (s itt a dicső szerző szavait idézzük) a fájdalmak kellemetlen érzésétől leginkább óvatik.

Idegenek Pécsen.

— Julius 24. —

Aranyhajó- szálló. Csura István, utazó, Bécs. — Leitersdorfer József, vállalkozó, Torna. — Dulácska Géza, háztulajdonos, Budapest. — Sonnenschein Adolf, utazó, Bécs. — Wiesler Antal, utazó, Grác. — Leveleki Dániel, kárbecslő, Budapest. — Wendt Lipót, kávé, Temesvár.

Jakab visszatért a leányhoz, boszankodva magára, hogy rossz kedvét nem tudta fékezni s megragadta Antoinettenek kezét s így szólt:

— De aztán semmi neheztelés.

A leány ajkába harapott.

— Ugyan miért neheztelnék? — kérdé fejlesztve. — Helytelenül cselekedtem, midőn önnel incselkedtem. Bocsásson meg, ez többé nem történik.

A leány ezt mondva, visszavonta jéghideg kezét s gondolataiba mélyedt. Nehány perc múlva hosszúra nyújtott »habó«-t lehetett hallani s Evonyme látható lett, a mint a bokrok közül kilépett.

— De voltaképen mit gondoltok ti? Csupán rátok várunk, hogy induljunk!

Antoinette Evonyme elé futott és a lefelé menetelnél a karjába kapaszkodott. A nap már lehanyatlott s a megrakott szénásszekér ott haladt a germaine-auberivei országúton.

Lisle ur a kaszásokkal a szekér előtt ballagott, Evonyme, karján Antoinette-el követte őt, Jakab kissé kedvetlenül, hátrább magában ment. Mikor látta, hogy Lisle ur csakis a szénával törődik s a fiatal embereket számba sem veszi, észrevétlenül lassabban lépdelt. Csakhamar puskalövésnyire maradt el a társaságtól, de még mindig hallotta Antoinettenek élénk beszédét s Evonymenek jóízű kacaját.

— Bizonyosan vitánkat beszél el a leány, — gondolta magában Jakab — s Evonyme igazat ad neki, míg engem csak kinevet. Hiszen ő is azok egyike, a kik minden óhaját teljesítik s minden szeszélyére »amen«-t mon-

danak. Evonyme szereti őt kétségkívül. Rajta kísérelte meg szépségének hatalmát. Ki tudja, nem Evonymera gondolt-e akkor, midőn oly szívről beszélt, mely minden bohóságra képes? És én, balga nem értettem őt meg. Oly ostobaságot követtem el, hogy úgy beszéltem, mintha saját személyemről lenne szó. E leány nagyon nevetséges embernek tarthatott engem.

Mennél inkább meghányta-vetette elméjében Jakab emez ujonnan keletkezett gondolatot, annál inkább valószínűnek látszott az. Visszaemlékezett Antoinettenek vancravini látogatására, Evonymenek figyelmességére és zavarára s ama módra, a mely szerint Antoinettet dicsőítette előtte.

Antoinettenek tetszett Evonyme s ebben semmi különöst nem lehet látni: együtt nevedtek ők s Evonyme gazdag és független volt. Jól megfontolva a dolgot, legjobban is volt ez így és ő (Jakab) csak szerencsésnek érezhette magát, hogy oly szerelem elől menekülhetett, mely munkájában hátráltatja, családját megsomorítja s egész jövőjét másképp alakítja vala át. Minden alapos okok mellett is Jakab fájdalmas nyomást érzett a szívében s minthogy nagyon kedvetlen volt, hirtelen odahagyta az országutat s oly utat választott, a melyen egyedül térhetett haza, a vendéglőbe.

Napokig kerülte Antoinettet; végre azonban oly nyugodt volt, annyira viszonyerte uralmát önmaga fölött, hogy bátran csöngethett Lisle ur lakának ajtaján.

A szalonban, melynek ablaktáblái, védelemből a napsugarak ellen, annyira el voltak zárva, hogy a világosságnak csak egy keskeny arany csikja hatolhatott azon át,

Vadember-szálló. Geiringer N., utazó, Bécs. — Scheffer Miksa, utazó, Bécs. — Gerő I., utazó, Budapest. — Rosenbaum N., utazó, Temesvár. — Patay N., utazó, Budapest.

Mátyáskirály szálló. Rigó András, kereskedő, Murahely. — Aracs Gyula, ref. lelkész és neje, Csehi. — Kecskeméty István, tanár és neje, Kolozsvár. — Rödler Róbert, erdőmester és fia, Toponár. — Lintner Kálmán, honvédfőhadnagy, N.-Kanizsa. — Ribitcey Aladár, igazgató és családja, Szabadka.

Nádor-szálló. Rosner Jakab, kereskedő, Novi Cice. — Mihályovszky Péter, tanító, Bolmány.

Magyar király-szálló. Held Miklós, bérlet, Megyefa.

Korona-szálló. Baksa Lajos, mészáros és neje Letenye.

Közgazdaság.

□ **A szarvasgomba értékesítése.** Daványi Ignác földművelési miniszter a természet-tudományi társulat kérelmére utasította az erdőhatóságokat, hogy a nép figyelmét hívják fel a szarvasgombával való foglalkozásra, illetőleg a szarvasgomba keresésének, gyűjtésének és értékesítésének módjait magyarázzák meg a népnek. Első pillanatra csekély jelentőségűnek látszik a dolog, de ha megfogadják az érdekeltek az utmutatást, főleg a legalsóbb néposztály részére hatalmas keresetforrás nyílnék meg, a mit legjobban bizonyít Franciaország példája, a hol évente több millió frankra rug az az összeg, a mely a szarvasgombával való bibelődéssel a népnek jut.

TÁVIRATOK.

— **Crispi javulófélben van.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nápolyból írják, hogy *Crispi* volt miniszterelnök állapota javul.

— **Kongresszus a tüdővész ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonban a tüdővészellenes kongresszuson *Heron* tanár kimutatta, hogy *Koch tuberkulinja nagyon jó gyógyító* és diagnosztikus szer. *Koch* Róbertet lelkesen ünnepelték. *Brouardel* tanár szerint a tuberkulózis átvihető az emberekre a tüdővész állatok tejével és húásával. A tüdővész gyógyíthatóságát ő is kétségte-
lennek tartja.

— **Nagybeteg költő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Makai* Emil, a jeles fiatal költő szivbaja folyton veszedelmesebbé válik; az orvosok *katasztrófától tartanak.*

— **Megőrült bérkocsis.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapestben a kerepesi temetőben egy őrjüngő embert fogtak el. Az őr rendőrökért sietett s kiderült, hogy az őrjüngő veszedelmes őrült, *Badics* János bérkocsis. A Lipótmezőre vitték.

— **Ifj. Ábrányi Kornél állapota.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ifj. *Ábrányi* Kornél állapota súlyosabbá vált. Tegnap este megoperálták a Herzl-féle szanatóriumban s ma már jobban van.

Tőzeg-árnyékszék.

Tekintetes
Kraus István urnak
Pécsett.

Ezennel szívesen adom b. tudomására, hogy a nekem szállított *tőzegszóró klozetekkel teljesen meg vagyok elégedve.* A klozetek kifogástalanul működnek és *teljesen szagtalanok.*

Tisztelettel

Dr. Mende Lajos.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1901. évi június hó 22-én s köv. napjain elintézt ügyek.

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 1759. Bednyács Károly — Guttmann József végreh. — mv.
1793. Özv. Streit Pálné — Thaller Antal végreh. — hh.
1794. Özv. Streit Pálné — Thaller Antal végreh. — hh.
1796. Vasdinnyei Kálmán — Id. Mihálovics József végreh. — hh.
1889. Kálmán és Engel cég — Benkő Jakabné végreh. — fo.
1911. Néhai Nagy Ignác hagyaték. — fo.
1913. Bezedeken elhalt Kovácvics Fülöpné hagy. — rend.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1922. Schlapp Jakab — Dr. Raics Lázár számadás. — hh.
III. 1835. Bálint István — Kis Ruzsa s t. t. jog bek. — rmv.
1837. Németh József — Németh Ignác z. jog törl. — mv.
1881. Burján János — Nagy Gyula s t. végreh. — mv.
1905. Kovács József s t. — Kovács István végreh. — hh.
1907. Dr. Kemény Fülöp — Bergovecz Iván végreh. — rend.
1915. Pécsi takptár — özv. Geyer Lajosné s t. végreh. — rend.
1929. Lepoglavác Mária — Klárics Dóra s t. végreh. — rend.
1931. Muraközi takptár — Habus Mátyás s t. végreh. — mv.
1948. Poor Sándor — Hordos Józsefné végreh. — mv.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1787. Schön Mór — Dr. Auber Tivadár 210 forint. — hh.
1803. Puskás József — Kovács Erzsébet válóper. — hh.
1806. Kolát József — Toma Erzsébet válóper. — rmv.
III. 1880. Ifj. Lapos János — id. Lapos János végreh. — hh.
1896. Pécsi takptár — Köröztős Fereac és Csapodi Mária végreh. — mv.
1901. Blau Bertalan — Grünwald Salamon végreh. — hh.
1906. Dr. Scheffer Sándor — Jónás István végreh. — hh.
1914. Rajz József — id. Cholnoky Imre végreh. — hh.

Büntető ügyek.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 958. Schwarz Jakab s t. család. — főt. kit.
959. Füzik Lajos s t. család. — főt. kit.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1901. évi július hó 28. s köv. napjaira.

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1936. Nagy Ferencné s t. — Nagy Ferenc gondnokság alá hely.
III. 1941. Gombai Stephaics Ödön hagy.
1951. Kis-Kőszegen elhalt Puncsin Mátyás hagy.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 2017. Gaál Ernő s t. — Körmeny Anna s t. zárlat. —
III. 1989. Breclmayer József — László János végreh.
1994. Weiss Lajos s t. — Szalai István végreh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- III. 1916. Fried Sándor és testvére cég — Vastag István végreh.
1927. Kismartoni takptár — Titecz András végreh.
1928. Dr. Scheffer Sándor — Jónás Istvánné ár. végreh.
1946. Sauer Ignác s t. — Tamás Ádám végreh.

Büntető ügyek.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 999. Bernáth József s t. család.
1001. Fejes János lopás.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1044. Tóth János s t. suly, t. sért.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-étől.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:03	11:10
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:13	3:36	11:42
(B.-Szt.-Lőrinczről indul)				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:50)				
<i>B. Sellyére</i> érk.	6:04	10:34	4:59	
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
(Kaposvár felé ind.)				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15, szv. 4:47				

(Báttaszék felé sz. v. 3:19 tv. sz. sz. 2:30)

<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é. 1:25	8:00	8:35	8:20	
				Sz. v. V. v. Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé 3:03	8:28	6:47		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i> 3:36	9:06	7:26		
<i>Szigetvár</i>	4:42	13	9 8:04	
Kaposvárra indul	V. v. 5:15	V. v. 11:10.		

érkezik 8:21 2:49

<i>Barcs</i>	5 14	10:56	9:00	
<i>N.-Kanizsa</i>	1:26	11:52		
<i>Bécs</i>	9:35	8:50		

Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.

Eszék felé	5:42	12:30	4:23	8:35
<i>Ússógh</i> érk.	6:08	12:43	4:37	8:58
<i>Villány</i>	6:48	1:29	5:24	9:38

Mohács felé sz. v. 7:06 szv. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05
Mohács érk. 7:50 11:35 2:39 10:49

<i>Villány</i> ind.	6:53	1:34	5:29	9:43
<i>Eszék</i>	8:07	2:45	6:45	11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul előtte való este 10 óra, fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:55

Mohács-Budapesti vonal; naponként Mohácsról indul d. 11 órakor, Budapestre érkezik éjjel 1 ó. 20 éjjel.

Szerkesztői üzenet.

M. Gy. (Karancs.) Egyelőre a küldötteket tartalmazó számok mennek. Minél több jön, — annál több megy.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Dr. Tolnai VIZGYÓGYINTÉZETE

PÉCSETT, a sétaléren.

Összes vizgyógyműveletek közös és elkülönített teremben.

Massagevillanyos fényfürdő (soványító kuráknál) gőzszekrény.

Meleg ásványfürdők. Reichenhall rendszerre berendezett belégző osztály.

A vizkúra különösen javalva van, gyenge idegzetűeknél, gyomor és belek renyhességénél, álmatlanságnál, szédülésnél, idült rheumánál, általános gyengeségnél stb.

Modern berendezés. Orvosi felügyelet. Mérsékelt árak. Felvétel naponta d. u. 4—6-ig.

4729. sz.
 Tlkv. 1901.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a »Pécsi Takarékpénztár« és csatlakozó társai végrehajtóknak Zsikovics József (fűla) pécsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 540 kor. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő Pécs sz. kir. város határában fekvő a pécsi 1669 sz. betétben 1. sorsz. alatt felvett 1146. hrsz. belsőségre és Tettey-utca 7. sz. házra 3600 korona becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi augusztus hó 14. napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 360 koronát készpénzben, avagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rend. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni, avagy az 1881. 60 t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál, 1901. évi április hó 18-ik napján.

Kerese,

kir. törvényszéki bíró.

Hirdetések

a hirdetésbélyeg megszűnése folytán
 jutányosan felvételnek a
 „Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalában.

Uj hajnövény! Nincs többé kopasz fej!

Ingyen próba oly igen figyelemreméltó szerből, a mely férfiaknak, nőknek, gyermekeknek pompás hajfürtöket kölcsönöz.

Meggátolja a hajak kihullását, elmulasztja a korpát, vart és pörösenést, a hajzatot hosszúvá, sűrűvé és selyempuhává teszi.

Korán őszült hajzat, festés nélkül visszanyeri természetes színét. Biztosítottatik a hajzat újra növése kopasz fejen, valamint szemöldök és szemszőrök növése. Küldje be nevét és címét ingyen próbáért.



Nincs többé panasz korpaképződés, hajhullás és kopaszság miatt, mint a fenti ábra világosan mutatja.

Egy rég óhajtott szert találtak fel, a mely sűrű és csodálatos bujaságu hajnövést idéz elő. A tulajdonos mindenkinek, aki nevét és címét beküldi, a szerből ingyen próbát küld, úgy hogy mindenki kipróbálhatja e szernek a hajnövést előmozdító hatását. — A szer tisztán növényi termék, azért senki ne késlekedjék az alkalmazásával, amennyiben az a leggyöngédebb fejbőrre is teljesen ártalmatlan.

Küldje be nevét és címét a következő címre: Altenheim Medical Dispensary 3453. Butterfield Bldg., Cincinnati Ohio, V. St. v. A. s mellékeljen 10 fillér levélbélyeget portóra és kap azonnal egy ingyen próbaküldeményt s nincs semmi célja, hogy akár ön, akár gyermekei ritka, szegényes haját viseljenek. Az egészséges haj mint védőszer, télen-nyáron egyaránt szükséges s anélkül úgy a felnőttek, mint a gyermekek a meghűlés állandó veszélyének vannak kitéve. Anyák és gyermekek betegségei gyakran paralizálják a hajgyökereket s a természetnek sok évre van szüksége, hogy az ebbeli hiányt pótolhassa. Ki kételkednék ezen csodálatos szer hatásáról, amidőn ezer és ezer szavahihető férfiak köszönő és elismerő iratai bizonyítják azt.

Professor Turner a Fairmount Collége elnöke mondja a következőket: Miután 30 éven át kopasz voltam, 1895 közepén használni kezdtem ezt a szert s már néhány hét múlva fejemet sűrű, újonnan nőtt hajzat borította. Egy keskeny szegély kivételével már teljesen elvesztettem volt a hajamat s ime 6 hét alatt az egész koponyám sűrűn borítva lett hajzattal. 30 éven át voltam kopasz s a hajak ilyen koponyán is újból kinőhettek, akkor senkinek sincs oka tartani az eredménytelenségtől.

Walker N. asszony, 18. Haven St. Grimsby Eng. így ír: fejemen egy régi kopasz foltot takarítottam, míg aztán az ön szerétől ott is szép sűrű haj nőtt.

Everett F. R. asszony, Jona villa, Turbeck Terrace Road, Eng. »Husz év előtt csaknem minden hajamat elvesztettem, csak egy keskeny szegély maradt fenn belőle: most az egész fejemen ismét sűrű növénynek indult s az ön szere csodálatos hatásának mondható.«

Bunce G. ur, 33. Richardson St. High Wycombe, Bucks. Engl. így ír: Igen kelemen voltam meglepve, konstatálván, hogy az ön Foto-szerének három heti használata után, hajam ismét elkezdett buján növekedni. Ajánlom is ezt minden barátomnak, mint az egyedüli hajnövesztő szert, mely ezt a nevet megérdemli.

Ezen szer a hajhagymákat egészen kielégítő módon ingerli. A fiatal hajzat csodálatos gyorsasággal növénynek indul. Leánykák, akiknek hajzatuk rövid és szemlátomást élettelen volt, különösen meggyőződhetnek e szer csodálatos hatásáról. Idős egyéneknek a szer hatása a korpaképződés, hajhullás és kopaszság megállításában nyilvánul, anyáknak pedig megnyugtatólag szolgálhat, hogy van egy szer, a melylyel kedves leánykáiknak pompás hajfonatot növeszhetnek. Ne mulasztza el tehát és 10 fillér levélbélyeg csatolása mellett írja meg nevét és lakását ezen címre: Altenheim Medical Dispensary, 3453. Butterfield Building, Cincinnati, Ohio V. St. v. A. és ön azonnal kap bérmentve egy ingyen próbát e bámulatos hatású szerből.

Ne felejtse el, hogy Amerikába szánt levélre 25 fill. levélbélyeg szükséges. Nevét és lakását tessék világosan, olvashatóan kiírni, hogy a kézbesítésnél félreértés ne legyen.